

DIRİLİŞ POSTASI

Kutlu Doğum Haftası'nın bir FETÖ projesi olduğu yönündeki ithamlar karşısında Diyanet İşleri Başkanlığı Basın Müşavirliği yazılı bir açıklama yaptı:

Makale Yazısı - 24 Nis 2017 - 16:21

İslam medeniyetinin doğuşunu kutlamak

Prof. Dr. Fethi Güngör

Arşiv Yazarı

[Makaleyi Dinle](#)

[Mesaj Gönder](#)

“De ki: Elbet ben de sizin gibi ölümlü bir insanım: Bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Artık kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, işte o Allah'ı razı eden imanına layık işler yapsın ve Rabbine kulluk ederken hiç kimseyi O'na ortak koşmasın!” (Kehf 18:110).

Kutlu Doğum Haftası'nın bir FETÖ projesi olduğu yönündeki ithamlar karşısında Diyanet İşleri Başkanlığı Basın Müşavirliği yazılı bir açıklama yaptı:

Hz. Peygamber'i doğru anlamak ve sünnetini günümüze taşımak

“Kutlu Doğum, 28 yıl boyunca tefekkür dünyamıza hayat vermiş, **“Hazreti Peygamber'i anmaktan anlamaya”** düsturuyla gelişmiş ve milletimizin yakın tarihinde yer etmiş bir haftadır. Başkanlığımızın Türkiye'deki ilahiyat birikimiyle istişare ederek planladığı ve yürüttüğü bu uygulamanın, Sevgili Peygamberimizin rahmet mesajlarını toplumumuzun her kesimine ve gönül coğrafyamıza ulaştırmaktan başka hiçbir gayesi olmamıştır. 28 Şubat süreçlerinde eleştirilen, 27 Nisan bildirilerine konu edilen Kutlu Doğum'un karanlık bir terör ve din istismarı hareketi olan FETÖ ile hiçbir ilgisi yoktur.

Mevlit Kandili'nin alternatifi değil mütemmimi olan Kutlu Doğum Haftası, Sevgili Peygamberimizi doğru anlamak, onun sünnetini bugüne taşımak, onun hayat tarzını çocuklarımıza ve gençlerimize tanıtmak, günümüz problemlerine nebevi referanslarla çözüm aramak amacıyla ortaya çıkmış ilmî bir haftadır. Yaygın eğitim faaliyeti şeklinde tasarlanan bu haftanın, dinin asıllarına sonradan eklemelerde bulunmak gibi bir gayesi olmadığından bidat olarak nitelenmesi son derece anlamsızdır... Başkanlığımız, her sene bir bilgi, aydınlanma ve irfan ziyafetine dönüşen Kutlu Doğum Haftası'nın istismar edilmesine, kuralsızca eleştirilmesine ve itibarsızlaştırılmasına müsamaha göstermeyecektir.” (1).

İnsanlığa sunulmuş en güzel örneğin doğumuna sevinmek

Bilge Önder Aliya'nın Saraybosna'da 1981 yılında katıldığı bir mevlit toplantısında yaptığı konuşmayı, insanlığın Son Nebi'sini (as) daha iyi anlamaya katkı sadedinde hatırlamamızda yarar var:

“1410 sene evvel bugün İslam'ın habercisi, Peygamberimiz Muhammed (sas) doğdu.

Dünya genelinde milyonlarca Müslüman gibi, burada onun hatırasını canlandırmak için toplandık. Bunu tapınmak için değil sevgiden yapıyoruz. Çünkü biz Müslümanlar sadece Allah'a taparız.

Özellikle Kur'an'ın da ifade ettiği gibi kendi hayatımız için en güzel örnek Hz. Peygamber olduğundan, onun verimli hayatının bazı hadiselerini hatırlamak için bu bir fırsattır.

Peygamberimiz itibarlı fakat fakir Kureyş kabilesine mensup Haşimi ailesinde doğdu. Şerefli ve zarif bir kadın olan annesi Âmine'nin çok erken ölümü, genç Muhammed'in yetim hayatı, korumaları altında büyüüp yetiştiği dedesi Abdulmuttalib'in ve ardından amcası Ebu Talib'in ona olan sevgisi hakkında çarpıcı kıssaları duymayan Müslüman azdır. Çocukken dinlediğimiz bu kıssalardan bazı detaylar, gözyaşlarımızın dökülmesine sebep oluyordu ve çoğumuz için bunlar çocukluğumuzun en dikkat çekici hatıraları olarak kalmıştır.

Gençlikte oluşan bu temel tasavvur üzerine daha sonra çok sayıda başka bilgiler eklendi ve böylece her birimizin hayalinde Allah Rasulü hakkında elde ettiği, onu nasıl gördüğü ve nasıl hayal ettiği hususundaki tasavvuru tamamlanmış oldu." (2).

İyi bir eş, iyi bir yönetici, iyi bir insan ve iyi bir davetçi olabilmek için Rasulullah'ı örnek edinmek

"Onu çeşitli konumlarda görüyoruz: Hz. Hatice'nin mutlu ve heyecanlı eşi, Hira tepesinde düşüncelere dalmış bir derviş, Uhud meydanında cesur bir komutan, Hudeybiye'de mahir bir diplomat, ölen dostunun mezarında gizli gizli ağlayan doğal bir insan ve her şeyden evvel, misyonunun dünya için önemine sarsılmaz bir biçimde inandığı için o zamanki bilinen dünyanın dört bir tarafına mesajlar gönderen bir davetçi olarak görüyoruz.

Genelde birbirini devre dışı bırakan bütün bu sıfatlar, beceriler ve güçler tek bir insanda, Allah Rasulü Muhammed'in (s) şahsında birleşmiş oldu. Eğer İslam beden ve ruhtan oluşan ve birbirine karşıt güçlerin armonisi ise, o zaman Muhammed (sas), getirdiği ve dünyaya ilan ettiği bu bilimin en mükemmel timsalidir. Kur'an Hz. Muhammed'in karakterini bu insani tarafını sürekli olarak ön plana çıkardığı ve onun sadece bir insan olduğunu her zaman ve yeniden vurguladığı zaman, o peygamberi aşağılamamakta, aksine insanı yüceltmektedir. Çünkü -Kur'an'a göre- **o ne bir aziz ne de bir melektir**, Allah'ın yarattıkları içinde **en yüksek örneği oluşturan bir insandır**. Muhammed (sas) bir insandı, daha evvel ve daha sonra var olanlar arasındaki en büyük insan.

Hız Muhammed yakışıklıydı fakat manken değildi. İyi idi fakat sinik değildi. Cesurdu fakat acımasız değildi. Akıllı idi fakat filozof değildi. Basiretliydi fakat hayalperest değildi. Israrcı idi fakat inatçı değildi. Bilgeydi fakat ukala değildi. Bütün bunlar onun şahsında ideal ölçüde mevcut idi ve bu üstün şahsiyetin temelinde Hz. Muhammed'in çevreyi fetheden gücünün sırrı yatmaktaydı..." (2).

Allah'ın yasalarının tüm insanlar için geçerli olduğuna inanmak ve imtiyaz vehmetmemek

"Vahiy hariç, Muhammed'in (sas) başına gelen hiçbir şey olağanüstü ve insanlık üstü değildi. Öyle olması da gerekmezdi zaten. Çünkü o, burada, yeryüzünde bulunan insanlara, onları oldukları gibi kabul ederek geldi. Aynen bizim gibi o da korku, arzu ve acı hissediyordu. Müslüman ordusu mağlup ve Hz. Peygamber yaralı olduğu hâlde Uhud'da yaşanan dram, Allah'ın kanunlarının (sünnetullah) değiştirmediyini -ki bu kanunlar Müslümanlar için de aynen geçerlidir- Müslümanların da çalışıp mücadele etmeleri gerektiğini, hattâ, eğer başarmak istiyorlarsa **akıllı çalışmaları ve mücadele etmeleri** gerektiğini bize göstermektedir. Allah, çalışmaksızın ve mücadele etmeksizin elde edebilecekleri, sadece onlara mahsus bir şey hazırlamış değildi. Bu sadece Uhud'un mesajı ve ibreti değildir. Bu aynı zamanda bütün İslam'ın ve Allah Rasulü'nün hayatının da mesajıdır. Yani Hz. Muhammed'in hayatı 'beşerî' idi. Ancak kelimenin en iyi anlamında 'beşerî' idi.

Hız. Muhammed (s) büyüyüp çalışma gücüne kavuştuğu anda hemen faydalı bir iş aramaya başladı. Parası yoktu ve bu konuda dedesi de yardımcı olamıyordu. Bu sebeple amcasının deve ve koyunlarını otlatmaya karar verdi ve bazı komşularına da sürülerine bakmak için hazır olduğunu söyledi. Bu, dedikoduya sebep oldu. Bazı zengin akrabaları buna karşı çıktı. Çünkü bu onların şanını zedeliyordu. Zira sürü bekçiliği kölelerin ve fakir kızların işiydi. Fakat Muhammed (s) engellenmeye izin vermedi. İşini zevk alarak yapmaya devam etti. Çünkü bu iş ona çocukluğunu hatırlatıyordu ve onu istediği kadar düşünebildiği ve gözlem yapabildiği tabiata yaklaştırıyordu.

Hız. Muhammed'in hayatının bu detayını özellikle zikrediyoruz. Çünkü bu bize, Muhammed'in (sas) karakterinin önemli bir çizgisi hakkında bilgi vermektedir. Yani, o kibirden ve sahte onurdan tamamen özgür idi. Kavramlar ve varlık içinde hakikati ve özü seviyordu. Ölene dek de böyle kaldı. Yaşlandığı ve zaferi elde ettiği, halkının lideri olarak bütün Arabistan'ın tartışmasız hâkimi olduğunda, özünde, Mekke civarındaki ovalarda sürüler güden fakir bir çoban iken olduğu aynı insan olarak kaldı. O zaman da onun evi en mütevazı evlerden idi, onun yemeği ise çoğu zaman arpa ekmeği ve bir avuç hurmadan ibaret idi. Kendi mütevazı örtüsünün ve yırtık ayakkabısının söküğünü kendi elleriyle diker, aynı zamanda da devlet işlerini yürütürdü. Bütün bunları bildikten sonra bu insanı sevmemek mümkün müdür?" (3).

İnsanlığın en ağır sorularıyla yüzleşmek

"Muhammed (sas) her sene, Ramazan ayı boyunca inzivaya çekilip yalnız kalmayı, o ayı ibadetle ve tüm zamanlarda gerçek insanların ruhlarını hep meşgul eden: "Ben neyim? İnsanların feza dedikleri şey, bu sonsuz alan nedir? Hayat nedir? Neden ölüyoruz? Neye inanmalıyız? Ne yapmam gerekir?" gibi o büyük sorular hakkındaki düşüncelerle geçirmeyi âdet edinmişti. "Ne Hira tepesinin sert kayaları ne de karanlık kum çölleri ona cevap vermiyordu. Parlak mavi yıldızlarla bezenmiş gök yüzü de cevap vermiyordu. Hiçbir cevap yoktu. Sadece o insanın kendi ruhunun ve Allah'ın ilhamının bu sorulara cevapları vardı." Peygamberimize büyük saygısı olan bir yazar, vahiy öncesinde Hız. Muhammed'in ruhi durumunu böyle tasvir ediyordu.

Bildiğimiz gibi bu soruların cevabını Hız. Muhammed bir Ramazan gecesinde, onun iç dramının zirvesinde olduğu bir durumda iken aldı: "İkra! Bismi Rabbikellezî halak...; Oku! Yaratan Rabbinin adıyla..." Allah ona merhamet etti, onun ruhunu nur kapladı ve o ruhunun uzun zaman boyunca aradığını bir anda algılayıp bildi. Vahiy o zamandan başlayarak hayatının geri kalan 23 yıllık süresi boyunca hep devam etti. Ancak, en önemli, en belirleyici şey olan ve insanın yalnız olmadığı, Allah'ın var olduğu ve dünyayı idare ettiği meselesi, Hira tepesinde bir anda çözüme kavuşmuştu. Bunu takip eden her şey sadece en önemli şey olan bu hakikatin açılımı idi. Çünkü **Allah ve insan** arasındaki ilişkilerle alakalı olan bu temel hakikat ile beraber bu aynı zamanda, **insan ile insan** arasındaki ilişkileri düzenlemek zorunda olan başka bir hakikatin de açılımıydı. Hız. Muhammed o zaman kırk yaşındaydı." (3).

İnsanlığı karanlıklardan aydınlığa çıkaran kutlu davaya bütün varlığıyla adanmak

"Bu ilk vahiyden sonra, ikilem içinde ve son derece heyecanlanmış olarak Hız. Muhammed'in sadık arkadaşı Hatice'ye nasıl gittiği ve ona nasıl sırrını açıkladığı, onun da eşine nasıl cesaret verip desteklediği ve kendisine tâbi olan ilk Müslüman olduğu bilinmektedir. Bu tespitten insan türünün kadın kısmı, çok önemli, haklı ve gururlu olarak kendileri için çok olumlu sonuçlar çıkarabilecektir... Bu büyük kadının zürriyeti de eşine karşı cömert oldu ve son derece onurlu bir lakap olan "Ummu'l-Muslimîn; bütün Müslümanların anası" lakabıyla ödüllendirildi.

İlk heyecandan sonra ona verilen misyonu algılayıp kabul ettiğinde artık Muhammed (as)'ı durdurabilecek herhangi bir güç ve engel yoktu. Yeni din, getirmiş olduğu değerleriyle sadece inançta, kùltlerde ve âdetlerde değil, aile ve toplumsal ilişkilerde de genel bir devrim manasına geliyordu. İşte, kendi tebaasının hem bedenlerine hem de ruhlarına tartışmasız olarak hâkim olan kabile aristokrasisinin nefret dolu bir direnç ve putlara duyulan sahte inanç ile her şeye kadir olan Allah'a karşı ölüm kalım mücadelesi vermesi bundan kaynaklanmaktadır.

Bir defasında, iyi kalpli amcası olan Ebu Talib'in, Muhammed'in hayatı için endişe ederek onu çağırıp şu teklifte bulunduğu rivayet edilmiştir: Her şey hakkında susması, kendine güvenmesi, o zamanki adetlere göre sùlalesinin korumakla yükümlü olduğu için de Mekke'nin kudret sahibi ileri gelenlerini kızdırmaması için kendisine ricada bulunmuştu. Muhammed (s) şöyle cevap vermişti:

"Güneşi sağ, ayı da sol elime verseniz dahi ben misyonumdan vazgeçmem!"

Bu kararlı sözler Ebu Talib'i mağlup etmişti... Allah vardır ve biz onun mahlûklarıyız. Diğer bütün sebeplerin aciz kaldığı temel, basit, diğer her türlü hakikatin öncesinde ve üstünde olan hakikat işte budur. Ebu Talip ve Muhammed (as) arasındaki bu karşılaşmada çok derin sembolik anlamlar vardır. Ebu Talip iyi ve anlayışlı bir insandı. Hz. Muhammed de öyleydi, ancak her şeyden evvel **mümin** idi. Bundan dolayı Ebu Talip, varolan durumun tarafındadır, Muhammed (as) ise metanetle o düzeni yavaş yavaş değiştirmektedir.

Bu inancın gücüyle Hz. Muhammed ve ona tâbi olan küçük bir grup, tâbi tutuldukları her türlü sınav ve denemeyi atlatacaklardır. İlk Mekke'de aşâğılama ve hakaretler, daha sonra Şaab'ta boykot ve açlık, Medine'ye sürgün ve Bedir ve Uhud'da kanlı savaşlar. Bu küçük topluluğun her hareketi, hakiki fikirle yönlendirildiği, gerçek yerde ve zamanda meydana geldiği için tarihin bir sayfasını oluşturdu. Avrupa'da bir yazar şöyle yazacaktır: "Bu, Arap halkı için karanlıktan aydınlığa bir doğuş manasına geliyordu... Sadece bir asır sonra Arabistan'ın bir tarafı İspanya'ya diğer tarafı ise Hindistan'a uzanmıştı... Din büyük bir hayat kaynağıdır. Halk inanmaya başlayınca ruhu da yüceldi..."

Yazar açıkça demektedir ki: Araplar için İslam'ın kabulü bir doğuş, karanlıktan aydınlığa doğru bir çıkış ve tarihe giriş idi. Bu kanunun diğer yarısı da şöyledir: İslam'ın terk edilmesi de karanlığa dönüş ve tarih sahnesinden inıştır. Bu kanunun sadece Araplar için değil, aynı zamanda ve apaçık olarak Türkler, İranlılar, Berberler ve İslam dairesi içindeki diğer halklar için de geçerli olduğuna tarih tanıklık etmektedir. O kanun bugün de geçerlidir.

Böylece bu kısa tebliğin sonunda, bugün Peygamberimizin doğum gününü kutlayarak, aslında biz sadece bir insanın doğuşunu değil, bir halkın, çok sayıdaki halkın ve nihayet **bir büyük medeniyetin doğuşunu kutluyoruz**. Bu kutlu günün büyüklüğü ve gerçek önemi işte buradadır." (3).

Kaynaklar:

, 21.04.2017. İZZETBEGOVİÇ, Aliya. (2010). **İslâmî Yeniden Doğuşun Sorunları**, Çeviren: Dr. Rahman Ademi, İstanbul: Fide Yayınları, 184 s., 163-170. İzzetbegoviç, Aliya. (2016). **Özgürlük Mücadelesi ve İslâmî Yeniden Doğuşun Sorunları**, Çeviren: Dr. Rahman Ademi. Hazırlayan ve katkı yapanlar: Mahmut Hakkı Akın, Faruk Karaarslan, Ümit Aktaş, Malatya Kültür A.Ş. Yayını, 344 s., 149-155.

YAZARIN DİĞER YAZILARI

İnsan hak ve özgürlüklerini korumak ve geliştirmek

Sosyal sağlığımızı korumak için Őiddeti azaltmak

İyilik halini yükseltmek için sosyal dıŐlanmayı azaltmak

İŐ ahlaki bilincini geliştirmek ve yaygınlaŐtırmak

İstanbul'da yaŐayan Suriyeli ailelerin parçalanmasına mani olmak

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Prof. Dr. Fethi Güngör](#)
24 Nisan 2017

KöŐe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

[Ankete Katıl](#)

YanılıŐlıkla

| Zeki Bulduk

Bu bizim savaŐımız değil

| Öznur Küçüker Sirene

Kaybolup gitti nice deđerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

dektilo

